

Arrest

nr. 285 190 van 21 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. ABBES
Xavier de Buestraat 26
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 14 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. ABBES verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 7 september 2020.

1.2. Op 12 mei 2022 wordt verzoekster gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Portugees machtig is, haar vertrouwenspersoon en in aanwezigheid van haar advocaat.

1.3. Op 13 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart op X 1990 geboren te zijn in X, Angola, waardoor u dan ook over de Angolese nationaliteit beschikt. Uw vader is beschermend lid geweest van Lunda Chokwe, een beweging die opkomt voor de autonomie van Lunda Norte en het onrecht van de Angolese overheid in het algemeen. Op basis van zijn verhalen wordt ook uw interesse in de politiek gewekt. In april 2018 wordt u voor het eerst gearresteerd. Naar aanleiding van het organiseren van illegale vergaderingen met uw studentengroep wordt u twee weken in de gevangenis van Viana geplaatst. In 15 oktober 2019 neemt u deel aan een betoging op uitnodiging van L. en G. M., beide lid van uw oude studentengroep maar ook van REVO. Daar u volgens de politie de openbare orde verstoort, wordt u opnieuw gearresteerd en naar de gevangenis van Viana gebracht. Na drie maanden komt u voorwaardelijk vrij en besluit u niet meer deel te nemen aan betogingen. Uw vader verdwijnt in juni 2020, waardoor u beslist om in juli 2020 naar uw ouderlijk huis in Lunda Norte te verhuizen om uw moeder te ondersteunen. 10 augustus 2020 vallen politiemannen uw ouderlijk huis binnen op zoek naar uw vader. U wordt door hen meegenomen. Onderweg naar de gevangenis van Dudundu wordt u door hen verkracht. U verblijft één week in de gevangenis van Dudundu, waar u ziek wordt en overgeplaatst wordt naar het ziekenhuis van Dudundu. Na drie dagen ontsnapt u op 20 augustus 2020 uit het ziekenhuis. Met behulp van uw partner P. gaat u op 21 augustus 2020 naar Kinshasa, Congo, waar u één week verblijft. P. regelt valse documenten op naam van M. S. waarmee u op 28 augustus 2020 Congo verlaat. 29 augustus 2020 komt u aan in België, waar u de Belgische asielinstanties op 7 september 2020 om internationale bescherming verzoekt.

er ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u gedurende het interview van 19 november 2020 bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) een originele Angolese identiteitskaart neer. Daar voegt u gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 12 mei 2022 volgende documenten aan toe: een medisch attest met betrekking tot de twee littekens die u heeft, d.d. 29 april 2022; een psychologisch attest, d.d. 9 april 2022; een certificaat van uw onderneming in Luanda, d.d. 3 januari 2019. Op 17 mei 2022 ontvangt het CGVS daar bovenop een certificaat voor het behalen van een onderwijseenheid voor het traject "techniek voor vloeronderhoud" aan het Technisch Instituut van Namen, d.d. 10 december 2021. Tenslotte wordt door uw advocaat op 17 juni 2022 een nieuwe versie van eerder neergelegd medisch attest doorgestuurd met betrekking tot de twee littekens die u heeft, d.d. 17 juni 2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart bij terugkeer te vrezen voor gevangenneming, verdwijning of doding omwille van uw deelname aan een manifestatie van REVO op 15 oktober 2019 en de verdwijning van uw vader in juni 2020 (zie notities van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS (verder: NPO), p. 9, 16 – 19, 21).

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaalde in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen legt u tegenstrijdige verklaringen neer met betrekking tot uw reisweg naar België en de documenten die u daarvoor heeft gebruikt. Gedurende het interview bij DVZ op 19 november 2020 stelt u immers Angola te hebben verlaten op 29 augustus 2020 in tegenstelling tot wat u gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS beweert, namelijk 21 augustus 2020 (NPO, p. 12; verklaring DVZ, p. 12, vraag 32). Volgens het interview bij DVZ reisde u vervolgens met het vliegtuig van Angola naar Congo en was Congo louter een doorreisland waar u niet meer dan een dag verbleef aangezien u 's anderendaags op 30 augustus 2020 reeds aankwam in België (verklaring DVZ, p. 12, vraag 32). Op het CGVS wist u echter te vertellen dat u na uw vertrek uit Angola de grens overstak naar Congo met behulp van uw vriend P., die u met zijn auto naar een vriend van hem in Kinshasa heeft gebracht waar u vervolgens een week verbleef en op 28 augustus 2020 Congo verliet om op 29 augustus 2020 aan te komen in België (NPO, p. 6, 12, 14, 24). ***Verder kunnen ook verschillen worden waargenomen in de verklaringen die u aflegt wat betreft de documenten die u heeft gebruikt gedurende uw reis.*** Zo stelt

u gedurende het interview bij DVZ de grens naar Congo reeds te hebben overgestoken met een vals paspoort terwijl u gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart dat uw vriend P. gedurende uw verblijf in Congo terugkeerde naar Angola om het vals paspoort voor u te regelen. Op het moment dat u de grens overstak naar Congo was u met andere woorden nog niet in het bezit van het vals paspoort dat u zou hebben gebruikt voor uw reis naar België (NPO, p. 14, 18; verklaring DVZ, p. 12, vraag 32).

Niet alleen legt u tegenstrijdige, maar ook ongeloofwaardige verklaringen neer met betrekking tot eerdergenoemd vals paspoort. U stelt te hebben gereisd met documenten die iemand anders toebehoren, namelijk M. S. (NPO, p. 4, 13). Wanneer u wordt gevraagd of u voor 10 augustus 2020, de dag die voor u de doorslag heeft gegeven om te vertrekken uit Angola, het land ooit eerder heeft verlaten, ontkent u dit (NPO, p. 7, 23). Ook de vraag of u voor diezelfde datum plannen had om het land te verlaten, antwoordt u negatief (NPO, p. 7). Verder stelt u in Angola in het bezit te zijn geweest van een paspoort dat u in 2011 heeft aangevraagd in het geval dat de kans zich zou voordoen om op vakantie te gaan, maar dat u nooit concrete plannen heeft gemaakt (NPO, p. 11). Daar u nooit op vakantie bent geweest, staat er volgens u ook geen visum op uw Angolees paspoort dat u heeft achtergelaten in Angola (NPO, p. 11 - 12). Omwille van diezelfde reden heeft u dan ook nooit vingerafdrukken laten nemen om een visum aan te vragen (NPO, p. 12). Uit uw dossier blijkt echter dat u wel degelijk vingerafdrukken liet nemen in het kader van een visumaanvraag in Angola, aangezien er twee visumaanvragen voor Portugal konden worden teruggevonden op basis van uw vingerafdrukken. Uit diezelfde informatie blijkt tevens dat u uw paspoort niet heeft aangevraagd in 2011, maar wel in 2017 in tegenstelling tot wat u gedurende het persoonlijk onderhoud heeft verklaard. Toen gevraagd of u uw paspoort ooit had laten vernieuwen, stelde u dat het nog steeds geldig was op het moment dat u het in Angola achterliet in uw ouderlijk huis op 10 augustus 2020. Bovendien staat er op uw Angolees paspoort wel degelijk een visum voor Portugal, geldig van 15 november 2019 tot 29 december 2019 (NPO, p. 6, 11, 17 – 18, 21; zie administratief dossier; zie blauwe map in administratief dossier). Hieruit blijkt dan ook dat uw visum ruim voor de gebeurtenissen die de aanzet waren tot uw vertrek uit Angola verlopen was. U stelt immers dat de gebeurtenissen van 10 augustus 2020, “waarbij dat de politie ons huis binnendrong op zoek naar mijn vader en dat ze mij in de plaats meenamen en zeiden dat ze mij herkenden van de manifestatie. Ze hebben mij meegebracht, verkracht en gevangen gehouden”, de doorslag hebben gegeven (NPO, p. 23). **Deze gegevens zijn een sterke aanwijzing dat u het land reeds eerder verliet om redenen die los staan van de gebeurtenissen die u aanhaalt als hoofdreden voor uw vertrek uit Angola daar deze samen met uw vermeende vertrekdatum, hetzij 21 of 29 augustus 2020, later plaatsvonden dan de einddatum van uw visum** (NPO, p. 12; verklaring DVZ, p. 12, vraag 32). Tenslotte verklaart u gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u uw Angolese identiteitskaart achterliet in uw ouderlijk huis op het moment dat de politie binnendrong en u ontvoerde (NPO, p. 11).

Een verklaring die bijzonder vreemd is, aangezien u gedurende het interview bij DVZ op 19 november 2020 uw originele Angolese identiteitskaart heeft neergelegd (zie verklaring DVZ, p. 10, vraag 23; zie groene map in administratief dossier).

De tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen die u neerlegt wat betreft uw vertrekdatum, reisweg en reisdocumenten leiden tot de vaststelling dat u doelbewust heeft getracht de Belgische asielinstanties hierover te misleiden. Er worden bijgevolg reeds bij voorbaat ernstige vraagtekens geplaatst bij uw algemene geloofwaardigheid.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt op fundamentele wijze verder ondermijnd door de tegenstrijdige verklaringen die u neerlegt betreffende de periodes waarin u zou zijn gearresteerd en opgesloten in de gevangenis. Zo staat in de vragenlijst van het CGVS vermeld dat u driemaal werd gearresteerd: de eerste keer in 2011 voor drie maanden, de tweede keer in 2015 voor drie maanden en de derde keer in 2019 voor twee maanden (zie vragenlijst CGVS, vraag 1). Op het CGVS daarentegen verklaart u in april 2018 voor de eerste keer in de gevangenis te hebben gezeten voor twee weken. De tweede maal dat u in de gevangenis van Viana werd geplaatst was op 15 oktober 2019 gedurende een periode van drie maanden. Tenslotte verbleef u de derde keer gedurende één week in de gevangenis van Dudundu en dit sinds 10 augustus 2020 (NPO, p. 16 – 19). Als verklaring voor deze tegenstrijdigheid stelt u dat er bij DVZ enkele data werden verwisseld met elkaar, waarbij sommige maanden verkeerd waren (NPO, p. 3).

Deze uitleg is echter niet afdoende om uw geloofwaardigheid te herstellen, aangezien hier het fundamentele verschil in de jaartallen ligt en niet in de maanden. Bovendien werd u op een gegeven moment gevraagd wat de aanleiding was voor uw arrestatie op 15 oktober 2019, waarbij u zelf de genoemde datum onmiddellijk afweert met als argument dat er bij DVZ data zijn verwisseld. U

medegedeeld dat u eerder in het onderhoud 15 oktober 2019 heeft aangehaald als datum van de betoging waar u aan deelnam en de gevangenneming die daaruit is voortgekomen, komt u terug op uw woorden (NPO, p. 18, 20 – 21). **Dat u niet alleen tegenstrijdige verklaringen neerlegt tussen het interview bij DVZ en het persoonlijk onderhoud bij CGVS, maar ook gedurende het persoonlijk onderhoud niet de werkelijke datum van uw tweede gevangenneming kent, zet de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder op de helling.**

Niet alleen in uw verklaringen wat betreft het tijdsbestek van uw gevangennemingen, maar ook in uw verklaringen over de aanleiding daartoe zijn fundamentele tegenstrijdigheden en omissies bevonden. Hoewel bij DVZ staat vermeld dat u actief deelnam aan demonstraties van REVO tegen de Angolese overheid en hierdoor driemaal veroordeeld werd tot een gevangenisstraf (zie vragenlijst CGVS, vraag 3 en 5), verklaart u gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u slechts éénmaal heeft deelgenomen aan een betoging van REVO en dit op vraag van twee vrienden, L. en G. M., waarbij u achteraf werd gearresteerd (NPO, p. 16, 21 – 22). Gedurende het persoonlijk onderhoud haalt u als eerste reden van arrestatie aan dat u deelnam aan illegale vergaderingen, georganiseerd door uw studentengroep. De derde arrestatie, waarbij u zou verkracht zijn door de politiemannen, werd uitgevoerd op basis van de verdwijning van uw vader (NPO, p. 16 17, 19, 21 – 22). **Naast de vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen neerlegt over de hoofdredenen van uw vertrek uit Angola dient te worden vastgesteld dat u van laatstgenoemde, nochtans essentiële feiten geen gewag maakt in uw verklaringen bij DVZ, en dit terwijl u bij DVZ expliciet gevraagd wordt naar de reden waarom u uw land bent ontvlucht en mogelijke detenties. Uw verklaring dat het bij DVZ een kort interview was en ze u slechts enkele dingen hebben gevraagd is geen afdoende verklaring voor deze lacunes, die immers betrekking hebben op de concrete aanleiding tot uw vlucht uit uw land van herkomst en dus op de grondslag van uw vrees. Bovendien werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u bij DVZ alle redenen met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming heeft kunnen aangeven, hetgeen u heeft bevestigd (NPO, p. 3, 23).** Sowieso is het bijzonder opmerkelijk dat u de verdwijning van uw vader opgeeft als reden voor uw laatste arrestatie, aangezien u gedurende het interview bij DVZ geen melding maakt van de verdwijning van uw vader. In tegendeel stelt u dat hij op hetzelfde adres als uw moeder verblijft, namelijk: “C. S/N°Z (...) B. S. K. K.” (NPO, p. 17, 21; zie verklaring DVZ, p. 7, vraag 13A).

Voorts was u volgens uw verklaringen bij het CGVS slechts sympathisant van REVO en woonde u slechts tweemaal een vergadering en éénmaal een betoging bij (NPO, p. 19 – 20), hetgeen strijdig is met de mate van betrokkenheid tot REVO die u voorstelt bij de DVZ. Daar stelt u immers demonstraties te organiseren tegen de overheid, jongeren te sensibiliseren en actief deel te nemen aan hun demonstraties (vragenlijst CGVS, vraag 3 en 5). Voorts staat in uw verklaringen voor DVZ genoteerd dat u sinds 2010 lid bent van REVO nadat H. L. d. S. B. (algemeen gekend als Luaty Beirão) u persoonlijk had benaderd, aangezien u topmodel was (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS daarentegen vermeldt u Luaty Beirão voor het eerst in het kader van twee vergaderingen van REVO, waarvan één in het midden van het jaar 2015 en de andere in februari 2016 (NPO, p. 19 – 20, 22 – 23). In tegenstelling tot wat u bij DVZ heeft verklaard, werd u nooit persoonlijk benaderd door Luaty Beirão om deel te nemen aan de vergaderingen van REVO, maar werd u via de kranten op de hoogte gesteld van deze vergaderingen aangezien Luaty Beirão hier een uitnodiging in had geplaatst (NPO, p. 20).

Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden en omissies in hoofde van de arrestaties die u heeft doorstaan, hetgeen essentiële elementen zijn in uw asielrelaas, kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.

Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw deelname aan de vergaderingen van REVO, geleid door Luaty Beirão, niet stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit deze informatie blijkt immers de Angolese autoriteiten sinds 2011 te maken krijgen met niet – partijgebonden jongerenbewegingen die zich organiseren via sociale media. De jongeren klaagden het lange ambtstermijn van president Dos Santos, corruptie, de wijdverspreide armoede, de beperkte toegang tot de nodige sociale dienstverlening en de steeds toenemende beperking op vrije meningsuiting aan via verschillende manifestaties. Deze manifestaties worden soms hardhandig beantwoord door de Angolese regering. Het zijn de meer prominente activisten die slachtoffer worden van intimidatiecampagnes en worden gevisieerd door de autoriteiten.

Zo wordt Luaty Beirão op 20 juni 2015 samen met twaalf andere mensenrechtenactivisten gearresteerd gedurende een vergadering in Luanda. Kort nadien worden nog vier andere betrokkenen gearresteerd. Er

wordt naar deze groep gerefereerd als 15 + 2, omdat vijftien personen in voorhechtenis blijven en twee vrouwen in voorlopige vrijheid worden gesteld.

Luaty Beirão is één van de personen die in voorhechtenis blijft. Op 16 september 2015 wordt de hele groep formeel beschuldigd van het voorbereiden van een opstand en staatsgreep. Op 28 maart 2016 worden hij en de andere zestien mensenrechtenactivisten veroordeeld tot effectieve gevangenisstraffen, waarbij Luaty één van de zwaarste straffen krijgt en bijgevolg vijf jaar en zes maanden moet zitten. Deze veroordeling stuit op nationale en internationale verontwaardiging. Vanuit diplomatieke hoek en mensenrechtenorganisaties is er kritiek op de opsluiting en het proces van deze zeventien mensen. Ten gevolge van de hoge druk worden eind juni 2016 alle personen alsnog vrijgesproken (zie blauwe map die werd toegevoegd aan het administratief dossier). Het is dan ook onmogelijk dat u zowel midden 2015 als in februari 2016 heeft deelgenomen aan vergaderingen van REVO, die telkens werden georganiseerd door Luaty Beirão, die daar ook persoonlijk bij aanwezig zou zijn geweest (NPO, p. 19 – 20, 22 – 23), aangezien hij in diezelfde periode werd vastgehouden door de autoriteiten. Bovendien blijkt uit de visumaanvraag die werd teruggevonden op basis van uw vingerafdrukken dat uw visum geldig was van 15 november 2019 tot en met 29 december 2019 en éénmaal werd gebruikt, hetgeen volledig binnen de periode van uw tweede gevangenneming valt, namelijk van 15 oktober 2019 tot 15 januari 2020 (zie administratief dossier; NPO, p. 18). **Uw verklaringen wat betreft uw sympathie voor de politieke groepering REVO en de gevolgen daarvan worden dan ook opnieuw als ongeloofwaardig beschouwd.**

Tenslotte is de eerste arrestatie waar u het over heeft, in navolging van uw deelname aan illegale vergaderingen met uw studentengroep, weinig aannemelijk daar voornamelijk prominente activisten worden gevisieerd en gearresteerd door de Angolese autoriteiten (zie supra), hetgeen in dit geval niet van toepassing is (NPO, p. 16, 19, 22).

Gelet op het feit dat uw asielrelaas doordrenkt is van de tegenstrijdige verklaringen en omissies in combinatie met de vaststelling dat u ongeloofwaardige verklaringen neerlegt wat betreft uw reisdocumenten, waaruit overigens blijkt dat uw visum hetzij gelijktijdig geldig was met uw tweede arrestatie hetzij reeds verlopen was voor uw derde en laatste arrestatie, weet u op geen enkele manier aannemelijk te maken dat u bij terugkeer naar Angola te vrezen hebt voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legt bij DVZ een originele Angolese identiteitskaart neer, dewelke uw Angolese nationaliteit ondersteunt. Hoewel het opmerkelijk is dat u gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS ontkent dat u deze identiteitskaart meebracht naar België stond uw nationaliteit in bovenstaande argumentatie niet meteen ter discussie. Verder legt u bij het CGVS een certificaat van uw onderneming in Luanda, d.d. 3 januari 2019, en een certificaat voor het behalen van een onderwijseenheid voor het traject "techniek voor vloeronderhoud" aan het Technisch Instituut van Namen, d.d. 10 december 2021, neer. Deze documenten bevatten louter gegevens met betrekking tot uw educatieve en professionele carrière, die hier niet ter discussie staan.

Daar voegt u een medisch attest aan toe met betrekking tot de twee littekens die u heeft, d.d. 29 april 2022. Op 17 juni 2022 wordt een nieuwe versie van dit medisch attest neergelegd waarbij een verandering werd doorgevoerd aan de datum waarop de feiten die tot uw twee littekens hebben geleid zich hebben voorgedaan. 10 juni 2020 werd daarbij aangepast naar 10 augustus 2020. Hoewel de datum werd aangepast vormt een medisch attest geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden van de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze, feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

Tenslotte legt u een psychologisch attest, d.d. 9 april 2022, neer. Een dergelijk psychologisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw psychologische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale of fysieke gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze, feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale of fysieke gesteldheid is ontstaan.

*Dit geldt des te meer in geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt wordt verteld, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van de fysieke vaststellingen, los van hetgeen de patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Verder geeft u op geen enkel moment gedurende de procedure kennis van bijzondere procedurele noden omwille van eventuele psychologische problemen. Nergens in het psychologisch attest wordt overigens vermeld dat uw cognitief geheugen in dergelijke mate zou zijn aangetast waardoor u in de onmogelijkheid zou zijn om gebeurtenissen en concrete gegevens op een correcte wijze mee te delen. **In het licht van het gehele dossier kan het psychologisch attest de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook niet herstellen, noch het bestaan van een risico op problemen bij terugkeer naar Angola aannemelijk maken.***

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 08 september 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster zich niet akkoord verklaart met de bestreden beslissing. Na een opsomming van de verschillende motieven van de bestreden beslissing wijst verzoekster op de door haar gemelde feiten en meer precies de gecompliceerde politieke situatie in Angola, de gevaarlijke demonstraties waaraan zij deelnam om zich te verzetten tegen de Angolese autoriteiten, de rol van haar vader in de beweging die vecht voor de autonomie van Luanda Norte en tegen de onrechtvaardigheid van de Angolese regering, de dood van haar vader in 2020, het geweld en de verkrachting die zij heeft ondergaan in de gevangenis en het gebrek aan stabiliteit van het gezin. Al deze elementen, zo betoogt verzoekster, dragen bij aan het feit dat verzoekster zowel bij de DVZ als het CGVS in een zeer kwetsbare psychologische toestand was die duidelijk de tegenstrijdigheden, de benaderingen, verwarring en het gebrek aan structuur in haar antwoorden op de vragen kan verklaren. De tegenstrijdigheden in de feiten en in de afgelegde verklaringen en het feit dat ze de data door elkaar haalde of bij benadering vaststelde kan perfect verklaard worden door het psychologische trauma en de emotionele schok die verzoekster heeft ervaren en haar niet in staat stelde om op een serene en rustige manier te reageren. Verzoekster citeert vervolgens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en stelt dat het onbetwist is dat ze is vervolgd en verkracht werd en dat deze politieagenten haar nog steeds zoeken gezien haar vlucht uit het ziekenhuis in Dudundu waar ze behandeld werd. Er kan niet met zekerheid gezegd worden dat als ze terug is naar Angola ze geen vervolging of ernstige schade zou leiden. Het CGVS heeft er evenwel voor gekozen hier geen rekening mee te houden. Gezien het bewijs dat verzoekster heeft voorgelegd, is het noodzakelijk de vluchtelingenstatus toe te kennen, zo meent verzoekster.

Wat betreft de subsidiaire bescherming betoogt verzoekster dat het CGVS geen analyse heeft uitgevoerd van de veiligheidssituatie in het land van herkomst van verzoekster en slechts de tegenstrijdigheden en benaderingen tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoekster benadrukte. Zij wijst er op dat er nog redenen zijn om te geloven dat als ze teruggestuurd wordt naar Angola verzoekster kan onderworpen worden aan onmenselijke en vernederende behandeling nu haar vader een van de oprichters van Lunda Chokwe is, een beweging die pleit voor Lunda Norte's autonomie en vecht tegen de onrechtvaardigheden van de Angolese regering in het algemeen. Zij wijst er op dat zij zelf deelneemt aan verschillende gebeurtenissen dicht bij de beweging van haar vader en georganiseerd door de REVO groep. Zij maakt deel uit van een kwetsbare sociale groep die onderworpen is aan geweld dat als marteling of onmenselijke en ontterende behandeling kan worden beschouwd of blootgesteld zijn aan risico's die verboden zijn door artikel 3 van het EVRM wegens haar lidmaatschap van een politieke groep. Verzoekster stelt tenslotte dat een terugkeer naar Angola een risico zou inhouden om geconfronteerd te worden met mensen die haar geweld zouden toebrengen dat overeenstemt met onmenselijke behandeling of tegen menselijke waardigheid in reactie op haar acties in het verleden tijdens haar actieve deelname aan de demonstraties, en met name omdat zij de dochter is van een oprichter van Lunda Chokwe, een beweging die Lunda Nortes autonomie verdedigt en tegen de onrechtvaardigheden van de Angolaanse regering in het algemeen is.

Verzoekster vraagt in hoofddorde de vluchtelingenstatus te verlenen en ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. Verzoekster voegt de bestreden beslissing en de aanwijzing van het bureau voor rechtsbijstand toe aan het verzoekschrift.

3. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij

heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en legt bij de indiening van haar beschermingsverzoek bij de DVZ haar originele Angolese identiteitskaart voor (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1). Hoewel verzoekster bij het CGVS ontkende dat zij dit document meebracht vanuit Angola, wordt in de bestreden beslissing de identiteit en de Angolese nationaliteit van verzoekster niet in twijfel getrokken.

Het beschermingsverzoek is gebaseerd op verzoeksters vrees om in geval van terugkeer naar Angola gedood of gevangengenomen te worden of te verdwijnen omwille van haar betrokkenheid bij en deelname aan activiteiten van REVO en de verdwijning van verzoeksters vader in juni 2020. De Raad verwijst voor een samenvatting van de ingeroepen vervolgingsfeiten naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing zoals hierboven weergegeven.

Na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier, en rekening houdend met de opmerkingen van partijen ter terechtzitting kan de Raad kan de verwerende partij bijtreden dat verzoekster de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt omdat haar verklaringen hierover, in de door haar geschetste omstandigheden, niet geloofwaardig zijn.

Een eerst indicatie hiervan is de vaststelling dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot haar reisweg naar België en de daarbij gebruikte documenten en met betrekking tot het vals paspoort dat zij zou gebruikt hebben.

Zo stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeksters opeenvolgende verklaringen met betrekking tot de periode waarin zij in Congo verbleef na haar vertrek uit Angola en haar reisweg naar België niet coherent zijn.

Waar zij bij de DVZ verklaarde dat zij Angola verliet op 29 augustus 2020 en slechts 1 dag in Congo bleef en op 30 augustus 2020 naar België reisde (verklaring DVZ, p. 12, vraag 32), stelt zij bij het CGVS dat zij op 21 augustus 2020 uit Angola vertrok, een week in Congo bleef en op 28 augustus 2020 uit Congo vertrok. Verder verklaarde zij bij de DVZ dat zij reeds in het bezit was van een vals paspoort toen zij de grens overstak (verklaring DVZ, p. 12, vraag 32) terwijl zij bij het CGVS verklaarde dat haar paspoort in Angola werd geregeld door haar vriend P. toen zij reeds in Congo was.

Verder zijn verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar vals paspoort, waarvan zij verklaart dat het op naam stond van M.S. (notities PO, p. 4, 13) niet geloofwaardig. Verzoekster verklaart immers nooit Angola te hebben verlaten voor 10 augustus 2020, de dag waarop de politieagenten het ouderlijk huis binnenvielen en haar daarna misbruikten en die de directe aanleiding was voor haar vlucht (notities PO, p. 7, 23). Verzoekster verklaart verder dat zij in Angola een paspoort had dat zij in 2011 aanvraag in geval zij ooit op vakantie zou gaan, maar dat zij nooit op vakantie is geweest en er dus geen visum in kan staan. Evenwel blijkt uit het aan het administratief dossier toegevoegde visumdossier dat op basis van verzoeksters vingerafdrukken twee visumaanvragen voor Portugal zijn teruggevonden, dat het paspoort werd aangevraagd in 2017 en er in het paspoort een visum staat voor Portugal geldig van 15 november 2019 tot 29 december 2019 (administratief dossier, map landeninformatie, visumdossier Portugal 1 en 2), wat een sterke aanwijzing is dat verzoekster het land reeds eerder dan de voorgehouden vervolgingsfeiten op 10 augustus 2020 heeft verlaten nu de einddatum van het visum dateert van een half jaar ervoor, zoals

terecht vastgesteld in de bestreden beslissing. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij haar identiteitskaart en paspoort niet heeft meegenomen naar België en dat zowel haar paspoort als haar identiteitskaart momenteel in handen zijn van de Angolese politie (notities PO, p. 11) terwijl zij haar originele identiteitskaart neerlegde bij de indiening van haar beschermingsverzoek. Voorgaande vaststellingen ondermijnen reeds de geloofwaardigheid van haar verklaringen over haar reisweg en de door haar gebruikte documenten.

Verder kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden waar in de bestreden beslissing op goede gronden wordt vastgesteld dat:

- de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas en de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten verder wordt ondermijnd door haar tegenstrijdige verklaringen over de periodes dat zij zou zijn gearresteerd en in de gevangenis opgesloten. Verzoekster situeert bij de DVZ immers de eerste opsluiting in 2011, de tweede in 2015 voor drie maanden en de derde in 2019 voor twee maanden (vragenlijst CGVS, vraag 3.1.). Bij het CGVS verklaart zij evenwel voor de eerste keer in de gevangenis te zijn opgesloten in april 2018, de tweede maal in gevangenis van Viana op 15 oktober 2019 gedurende drie maanden, een derde keer gedurende één week in de gevangenis van Dudundu te zijn opgesloten sinds 10 augustus 2020. Verzoekster verklaart dat sommige data werden omgewisseld bij de DVZ en dat sommige maanden verkeerd waren (notities PO, p. 3), maar dit kan de vastgestelde discrepanties niet verklaren nu zij de verschillende periodes van gevangenschap in verschillende jaartallen situeert.

- verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt over de redenen voor de arrestaties nu zij bij de DVZ de drie arrestaties toeschrijft aan haar actieve deelname aan de demonstraties van REVO tegen de Angolese overheid, en daarbij geen gewag maakt van de verdwijning van haar vader (vragenlijst CGVS, vraag 3.3 en 3.5), terwijl zij bij het CGVS verklaart dat zij slechts bij de deelname aan één betoging van REVO werd gearresteerd en aan deze betoging deelnam op vraag van twee vrienden (notities PO, p. 16, 21-22) en de derde arrestatie op 10 augustus 2020 plaatsvond omdat men op zoek was naar haar vader (notities PO, p. 16 – 17, 19, 21-22). Verzoekster is daarbij ook niet consistent wat betreft de aard van haar betrokkenheid bij de studentengroep REVO en haar aandeel daarin nu zij bij de DVZ aanhaalde dat zij met REVO demonstraties organiseerden, jongeren sensibiliseerden en actief deelnamen aan demonstraties, terwijl zij bij het CGVS aangaf slechts tweemaal een vergadering van REVO te hebben bijgewoond en éénmaal een betoging en bij de DVZ verklaart dat zij door Luaty Beirao werd benaderd in 2010 omdat zij een topmodel was en vanaf toen begon deel te nemen aan vergaderingen van REVO (vragenlijst CGVS, punt 3.5.), terwijl zij bij het CGVS verklaarde dat zij nooit persoonlijk werd benaderd door Luaty Beirao maar via de kranten op de hoogte kwam van deze vergaderingen (notities PO, p. 20).

- verzoeksters verklaringen over haar deelname aan vergaderingen van REVO, geleid door Luaty Beirao niet stroken met de landeninformatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat deze prominente activist op 20 juni 2015 samen met twaalf andere mensenrechtenactivisten wordt gearresteerd tijdens een vergadering in Luanda, wordt veroordeeld tot vijf jaar en zes maanden gevangenisstraf wegens poging tot staatsgreep op 28 maart 2016 en onder hoge politieke druk wordt vrijgelaten eind juni 2016 (COI Focus, *Angola. Jongerenbewegingen*, 7 december 2021, p. 12-13), waardoor het onmogelijk is dat verzoekster aanwezig zou geweest zijn op vergaderingen van REVO in februari 2016 die door Luaty Beirao zou zijn geleid (notities PO, p. 19-20, 22-23). De geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar betrokkenheid bij de politieke groepering REVO en de problemen die daaruit zouden zijn voortgevloeid worden door deze vaststellingen ernstig ondermijnd.

Ook de door verzoekster neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Het door verzoekster neergelegde certificaat van verzoeksters onderneming in Luanda van 3 januari 2019 (administratief dossier, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6) betreft verzoeksters professionele carrière en toont aan dat zij er een zelfstandige activiteit uitoefende maar dit wordt als dusdanig niet betwist en verzoekster beroept zich verder ook niet op enige vrees omwille van deze activiteit. Het certificaat van het Technisch Instituut van Namen van 10 december 2021 (administratief dossier, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5) toont aan dat verzoekster in België een opleiding heeft gevolgd, maar houdt verder geen verband met de door haar ingeroepen vervolgingsfeiten.

Verzoekster legt ook twee medische attesten van 29 april 2022 en 17 juni 2022 alsook een psychologisch attest van 9 april 2022. In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd: *“Daar voegt u een medisch attest aan toe met betrekking tot de twee littekens die u heeft, d.d. 29 april 2022.*

Op 17 juni 2022 wordt een nieuwe versie van dit medisch attest neergelegd waarbij een verandering werd doorgevoerd aan de datum waarop de feiten die tot uw twee littekens hebben geleid zich hebben voorgedaan. 10 juni 2020 werd daarbij aangepast naar 10 augustus 2020. Hoewel de datum werd aangepast vormt een medisch attest geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin

vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden van de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze, feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Tenslotte legt u een psychologisch attest, d.d. 9 april 2022, neer. Een dergelijk psychologisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw psychologische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale of fysieke gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze, feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale of fysieke gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt wordt verteld, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van de fysieke vaststellingen, los van hetgeen de patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Verder geeft u op geen enkel moment gedurende de procedure kennis van bijzondere procedurele noden omwille van eventuele psychologische problemen. Nergens in het psychologisch attest wordt overigens vermeld dat uw cognitief geheugen in dergelijke mate zou zijn aangetast waardoor u in de onmogelijkheid zou zijn om gebeurtenissen en concrete gegevens op een correcte wijze mee te delen. In het licht van het gehele dossier kan het psychologisch attest de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook niet herstellen, noch het bestaan van een risico op problemen bij terugkeer naar Angola aannemelijk maken.”

De Raad stelt vast dat in het verzoekschrift geen enkele poging wordt ondernomen om de motieven met betrekking tot de door verzoekster neergelegde medische en psychologische attesten te ontkrachten. De Raad wijst er op, zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing, dat een arts vaststellingen kan doen van de fysieke en mentale gezondheidstoestand van de patiënt en vermoedens kan hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar niet met zekerheid de omstandigheden waarin de verwondingen waarin zij zijn opgelopen, kan vaststellen en dat dit nog meer geldt voor een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van wat door de patiënt wordt verteld. In dit verband stelt de Raad overigens vast dat de medische attesten met betrekking tot de littekens van verzoekster zich niet uitspreken over de omstandigheden of de oorzaak van de vastgestelde verwondingen maar slechts weergeven wat verzoekster hierover verklaart. De verwijzingen in het psychologisch verslag naar de gewelddadige gebeurtenissen die haar hebben getraumatiseerd, zijn eveneens gebaseerd op de verklaringen van verzoekster (“d’après son discours, ses données biographiques et mes observations clinique ...”) en verder kan hieruit niet worden afgeleid dat haar cognitieve vermogens dermate zouden zijn aangetast dat zij niet in staat zou zijn om de problemen en gebeurtenissen in haar land van herkomst op een coherente wijze mee te delen in het kader van een interview bij de DVZ of een persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

De Raad kan verder slechts vaststellen dat in het verzoekschrift geen concrete elementen worden aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat verzoekster, omwille van haar psychologische problemen niet in staat zou geweest zijn haar vluchtmotieven op coherente wijze uiteen te zetten of dat het persoonlijk onderhoud problematisch zou verlopen zijn.

Er wordt enkel gesteld dat haar zeer kwetsbare psychologische toestand duidelijk de tegenstrijdigheden, de benaderingen, verwarring en het gebrek aan structuur in haar antwoorden op de vragen kan verklaren, maar nergens in het verzoekschrift wordt dit concreet geduid of wordt uiteengezet hoe haar psychologische problemen verzoekster zouden verhinderd hebben de kern van haar vluchtrelaas op een coherente wijze uiteen te zetten. Uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat verzoekster één keer emotioneel werd tijdens het persoonlijk onderhoud en daarna een korte pauze werd gehouden, maar dat zij verder op normale wijze op de gestelde vragen antwoordde, dat zij aangaf indien zij een vraag niet begreep waarop de vraag werd verduidelijkt, en dat zij ook aangaf de tolk goed begrepen te hebben bij aanvang en op het einde van het persoonlijk onderhoud (notities PO, p. 2, 24) en zich goed genoeg voelde om het interview te doen (notities PO, p. 24).

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande de voorgaande vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas dat zij heeft uiteenzet, te verklaren of te weerleggen.

Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter in gebreke blijft.

De loutere verwijzing naar haar zeer kwetsbare psychologische toestand zonder dit verder concreet te duiden kan zoals hoger uiteengezet niet volstaan om de vastgestelde tegenstrijdigheden ter verklaren.

Verzoekster beperkt zich in het verzoekschrift verder tot het louter herhalen van haar eerdere verklaringen en te wijzen op de gecompliceerde politieke situatie in Angola, de gevaarlijke demonstraties waaraan zij

heeft deelgenomen, de rol van haar vader in de beweging die vecht voor de autonomie van Lunda Norte en de verkrachting waarvan zij het slachtoffer zou geweest zijn tijdens haar begeleiding in de gevangenis. Dergelijk algemeen betoog, dat in wezen bestaat in het zeer summier herhalen van haar eerdere verklaringen volstaat geenszins om de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen en tussen haar verklaringen en de objectieve gegevens in het visumdossier en de algemene landeninformatie met betrekking tot de historiek van de protestbewegingen en de jongerenbewegingen in Angola en de periode dat de politieke activist Luaty Beirao opgesloten was in de gevangenis, te verklaren of te weerleggen.

Waar in het verzoekschrift nog wordt aangehaald dat verzoeksters vader een oprichter was van Lunda Chokwe, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud niet verwees naar haar vader als een oprichter van Lunda Chokwe maar als een beschermend lid of beschermheer (notities PO, p. 21) en dat verzoekster verder over de rol van haar vader bij deze beweging slechts vage verklaringen aflegt nu zij hierover enkel verklaart dat hij de situatie van zijn provincie aankaarte, namelijk dat het een rijke provincie is maar daar zelf de vruchten niet van plukt (notities PO, p. 21). Bijkomend stelt de Raad ook vast dat verder geen enkel stuk voorligt waaruit de betrokkenheid van haar vader bij deze beweging zou kunnen blijken. Verder wijst de Raad er op dat hierboven reeds is gebleken dat verzoekster de problemen die het gevolg zouden geweest zijn van het feit dat de autoriteiten haar vader zouden gezocht hebben omwille van zijn autoriteiten niet aannemelijk maakt omdat haar verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn, zodat verzoeksters algemeen betoog dat zij aan een onmenselijke of vernederende behandeling zal worden onderworpen omwille van het profiel van haar vader, niet tot een ander besluit kan leiden.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg door de Raad overgenomen. Verzoekster heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt Angola te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad ook vast dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet voldaan zijn en dat aan verzoekster het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Angola.

6.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtredenen en het profiel van verzoeksters vader en verzoeksters deelname aan verschillende activiteiten van de beweging van haar vader en georganiseerd door de REVO groep kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoekster de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakt immers geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Angola zou hebben gekend.

In zoverre verzoekster zich beroept op haar psychologische problemen, wijst de Raad er op dat deze geen verband houden met de gronden voor internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat zij zich voor de beoordeling van deze medische problematiek dient te wenden tot de in de Vreemdelingenwet daartoe voorziene procedure.

6.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat uit niets blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete informatie bij met betrekking tot de situatie in Angola zodat haar algemeen betoog dat geen analyse werd gemaakt van de veiligheidssituatie in haar land van herkomst evenmin tot een ander besluit kan leiden.

Verzoekster toont gelet op het voorgaande niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET